

[Korsgaard.]

tinget saa mere nogen naturlig Berettigelse? Men der ligger altsaa en Forudsætning til Grund for denne Udtalelse, som jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til, og det var der ogsaa for min første Udtalelse.

Samtlige, der har haft Ordet — jeg ser bort fra de to mindste Partiers Ordførere —, men samtlige andre Ordførere og Ministeren har angaaende Ændringer sagt, at hvis alle tre Partier kan blive enige om noget, vi fra konservativ Side foreslaar, saa kan Lovforslaget ændres. Men passer det nu rigtig sammen med det, som det ærede Medlem Hr. Krag sagde i Eftermiddag, at Venstre i denne Sag stod fuldkommen frit? Det kan jeg ikke rigtig forstaa; jeg maa tværtimod mene, at disse Udtalelser viser, at det, som det ærede Medlem Hr. Krag sagde i Eftermiddag, var Sandheden i allerhøjeste Grad med Modifikation, og det forbavser mig for saa vidt ikke, at saaledes ligger Virkeligheden. Jeg kan ikke forstaa de faldne Udtalelser anderledes end, at dette Forslag indgaar som et Led i Forliget, altsaa ganske det modsatte at det, som det ærede Medlem Hr. Krag udtalte.

Om det ærede Medlem Hr. H. C. Hansens Udtalelser om Brugsforeninger har det ærede Medlem Hr. Prieme jo allerede udtalt sig. Jeg skal kun tilføje, at det er en forbavsende Interesse, som Modstandere af Brugsforeningers Beskatning har i at ville hævde, at ret beset er det imod Købmændenes Interesse at indføre denne Beskatning. Det er en underlig Spillen Formynder for en stor Række af Landets Skatteydere. Det Moment, som det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen drog frem, er blevet fremdraget saa ofte, at det højst sandsynligt ikke kan være de almindelige handlende ubekendt, og ærlig talt forstaaer jeg derfor ikke, hvorfor det ærede Medlem atter har fremdraget det.

Det, vi paa dette Omraade ønsker, er naturligvis Lighed. Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen siger, at en Brugsforening beskattes nu i Tilfælde af, at den handler med fremmede. Men Sandheden er dog den, at det for Statskassens Vedkommende ikke betyder noget, udover et enkelt Aar, for saa vidt Brugsforeningens Fortjeneste ligger konstant, og det gør den vel dog saa nogenlunde, saa Beskatning af Brugsforeningen er i dette Tilfælde fuldkommen minimal.

Til sidst har jeg nogle Bemærkninger til den højtærede fungerende Finansminister. Nu vilde jeg jo have været nok saa glad ved at staa overfor den rigtige Finansminister, naar jeg skal drøfte Forudsæt-

ninger, thi den fungerende Finansminister var jo ikke til Stede ved de Forhandlinger, som den Gang fandt Sted. Jeg vil dog endnu nære Tvivl om, at den højtærede Finansminister uden Hensyn til, om han synes om disse Forudsætninger eller ej, virkelig vil benægte, at man kunde tro andet end, at Forudsætningen var den, at man fra Venstres og de Konservatives Side *ikke* vilde gaa med til yderligere direkte Skat paa Grundlag af Indkomsten i 1931 end den, der blev paalagt ved det ene Kvartals Skat, vi for længst har faaet.

Naar den højtærede fungerende Finansminister i denne Forbindelse taler om, at man jo ikke i Landstinget har stillet noget Ændringsforslag, maa jeg næsten antage, at den højtærede Minister ikke har læst Landstingets Betænkning. (Ministeren nikker). Naa, det har den højtærede Minister gjort. Men af denne fremgaar det dog, at man har tilbudt det.

Nu kan man jo efter Omstændighederne stille sig paa det Standpunkt, at man siger: vi vil gerne have den og den Ting gennemført og vil i givet Fald stille Ændringsforslag derom, men saa kan man jo blive stillet overfor den Situation, at man ved, det er unyttigt, fordi det paagældende Ændringsforslag ikke kan vinde Tilslutning indenfor de andre Partier, og saa kan man jo vælge den Vej at undlade at gøre det, men da er det mig ganske uforstaaeligt, at noget Menneske i Virkeligheden kan have Interesse i i en saadan formel Behandling af Sagen at ville lægge, at man ikke fra konservativ Side i Landstinget var villig til at gaa ind i en Realitetsdrøftelse af Sagen med Flerpartierne. Det var man jo. Man siger jo endda rent positivt, at man vil gaa med til dette ekstra Kvartals Skat, men paa Grundlag af Indkomsten i 1932, og saa kan jeg altsaa ikke forstaa, at Ministeren virkelig kan se nogen Grund til at opholde sig ved, om det staaer i Betænkningen, eller om det staaer i et formelt Ændringsforslag.

Man har fra konservativ Side i Landstinget vist, at man var villig til at gaa med til dette ekstra Kvartals Skat, naar blot Grundlaget blev Indtægten i 1932. Jeg maa da ogsaa i denne Forbindelse pege paa dette med Forudsætningerne, som jeg gjorde allerede i mit første Indlæg, nemlig at Ministeriets Forslag om Renteskatten bygger paa Aaret 1932, saa det kan ikke være kommet som noget nyt for Ministeren, at det var paa Grundlag af Aaret 1932, der kunde blive Tale om en Forhandling.

Ministeren beklager sig over, at man